

Nieuw-Vlaams Magazine

november 2011

Kamerlid Zuhail Demir: Burn-out en stress op het werk

Traject 2012 zit op kruissnelheid

Griekenland is Europees zorgenkind

Geert Bourgeois: "Meer doen met minder ambtenaren"

MAGAZINE VAN DE

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

Cijfer van de maand

709. Dat is het aantal raden en commissies dat anno 2011 de federale ministers en staatssecretarissen bijstaat. N-VA-Kamerlid Ben Weyts berekende dat die 709 raden op z'n minst 14 000 leden tellen. Ze kosten de belastingbetaler jaarlijks meer dan 3 miljoen euro. In 2009 beloofde premier Van Rompuy (CD&V) dat hij werk zou maken van een drastische opkuis, maar daar kwam niets van in huis. Nagaan welke commissies kunnen verdwijnen, zou nochtans een welgekomen besparing én een administratieve vereenvoudiging betekenen.

Nou moe

De regeringsonderhandelaars kregen verkeerde cijfers voor de splitsing van het gerechtelijk

arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Door de foute berekening zal nog maar 20 procent van de rechters in Brussel Nederlandstalig zijn, terwijl het aantal Nederlandstalige rechtszaken en vonnissen hoger ligt en één op de drie Brusselse rechters

vandaag Nederlandstalig is. Minister van Justitie Stefaan De Clerck (CD&V) gaf toe dat "met de cijfers die nu bekendmaken, het akkoord er anders zou hebben uitgezien". Al wil hij niet spreken van een 'fout'.

Goed bezig

CD&V verdeelde met misplaatste trots in Vlaams-Brabant een brief over de manier waarop de kieskring B-H-V zal worden gesplitst. De inwoners konden hun reacties op die brief kwijt op een aparte webstek. Maar na amper een paar uur werd dat reactieforum al verwijderd. De vijf reacties die er waren geplaatst, pasten blijkbaar niet in het christendemocratische kraam ...

Gelukkige verjaardag!

N-VA-volksvertegenwoordigster Sophie De Wit snijdt de verjaardagstaart aan. Een van haar schriftelijke parlementaire vragen aan minister van Justitie Stefaan De Clerck (CD&V) bleef namelijk al een vol jaar onbeantwoord.

Geknipt

"Als je weigert onze taal te leren, dan hoor je niet thuis in een sociale woning van de stad Antwerpen."

*N-VA-senator Liesbeth Homans
in Knack (2/11/2011)*

Franstalige belastingregering

De eurozone beleeft woelige tijden. Terwijl we van de Europese leiders terecht een krachtiger optreden verwachten, zouden de Belgische politici beter ook eens de hand in eigen boezem steken. Waarop wachten we immers om de Europese aanbevelingen uit te voeren? Minder uitgaven in plaats van meer belastingen, een hervorming van de arbeidsmarkt en het pensioenstelsel in functie van groei en activering, een vermindering van de loonkosten, meer concurrentie in de dienstensectoren en een betere controle op de banken. In Duitsland heeft de roodgroene regering-Schröder dit met succes gedaan. Als de N-VA daarvoor pleit in dit land, worden we al snel asociaal genoemd. Terwijl dit net broodnodig is om onze welvaart en sociale zekerheid ook in de toekomst veilig te stellen. Als we niets doen en blijven aanmodderen, gooien we onze welvaart te grabbel.

De Vlaamse Regering, met een N-VA-minister van Begroting, heeft de voorbije twee jaar al twee miljard euro bespaard, 8 procent van het Vlaamse budget. In tegenstelling tot wat wordt beweerd, snoeien we ook in het aantal ambtenaren.

Als enige overheid hebben we onze begroting in evenwicht. Maar als het van Open Vld afhangt, moet Vlaanderen overschotten boeken zodat alle andere overheden de tekorten kunnen blijven opstapelen. Is het toeval dat de twee regeringen met een Open Vld-minister van Begroting de grootste tekorten hebben?

Intussen zijn de onderhandelaars voor een federale regering een begroting aan het opstellen. Eens te meer dreigt de Vlaamse middenklasse de factuur te mogen betalen. Terwijl de belastingdruk in ons land al tot de hoogste van Europa behoort. Ook de competitiviteit van onze Vlaamse economie wordt met nieuwe lasten in gevaar gebracht. Samen met het ontgoochelende communautaire hoofdstuk was dit voor de N-VA de reden om de nota-Di Rupo te verwerpen. CD&V en Open Vld beslisten toen om zonder ons voort te gaan, desnoods zonder Vlaamse meerderheid. Ik houd mijn hart vast voor de begroting van de Franstalige belastingregering die nu in de steigers staat.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

Mededelingen

14 januari in Gent

N-VA-Nieuwjaarsfeest

Naar goede gewoonte organiseert de N-VA een nieuwjaarsfeest voor al haar leden. Na de succesvolle edities in Antwerpen vindt het nieuwjaarsfeest dit jaar plaats in de **Eskimofabriek in Gent**. Vorig jaar opende gast-DJ Ben Weyts de dansvloer. Wie deze keer die eer te beurt valt, blijft nog even een verrassing. Maar het belooft hoe dan ook een spetterend feest te worden. Noteer **14 januari 2012** alvast in uw agenda! Meer informatie vindt u in ons volgende nummer.

Geen ‘tussentaal’ op de VRT

De openbare omroep pleit voor een nieuw taalcharter dat meer ruimte laat voor een regionale tongval en voor taalvarianten. Maar dat staat haaks op de nieuwe beheersovereenkomst die de Vlaamse overheid onlangs sloot met de openbare omroep. “Standaardtaal moet voor mij de norm blijven, punt uit”, bond **Vlaams Parlementslid Wilfried Vandaele (N-VA)** de kat de bel aan.

“In soaps, feuilletons en comedy-series van eigen bodem kunnen dialect en tussentaal wel in zekere mate. Als er personages uit een bepaalde regio of sociale klasse opgevoerd worden, mogen ze klinken zoals die mensen spreken. Dat komt de geloofwaardigheid van de personages alleen maar ten goede. Maar de omroep moet hier voorzichtig mee omspringen. Op deze uitzonderingen na is er geen enkele reden om tussentaal zoals ‘Oe noemde gij?’ te gebruiken.” Duizenden buitenlanders en nieuwkomers in Vlaanderen doen hun best om de standaardtaal te leren. “Maar als ze de tv of de radio aanzetten, begrijpen ze sommige dingen vaak niet. Dat mag niet”, besluit Vandaele.

Open Vld legt innovatie eID stil

N-VA-Kamerlid Peter Dedecker is niet te spreken over het goedgekeurde voorstel van Open Vld om de geldigheidsduur van een elektronische identiteitskaart op te trekken van vijf naar tien jaar. “Zo bevrozen we de technologie voor tien jaar en maken we het minder interessant om applicaties te ontwikkelen”, legt Peter De Decker uit. “Tal van nieuwe, structurele lastenverlagingen en mogelijkheden voor vernieuwing, zoals bijvoorbeeld de integratie van het treinabonnement, worden hierdoor gehypothecerd.” Voor de burger is het enige voordeel dat hij niet om de vijf maar wel om de tien jaar naar het gemeentehuis moet. Daartegenover staat echter wel dat hij bijvoorbeeld maandelijks moet aanschuiven aan het loket om zijn treinabonnement te verlengen. Bovendien is het twijfelachtig of dit op korte termijn een lastenverlaging inhoudt. “Niemand kan garanderen dat die

identiteitskaarten een langere levensduur aankunnen, waardoor velen alsnog vroeger naar het gemeentehuis moeten”, vreest Dedecker. “Daarnaast is het om veiligheidsredenen aan te raden dat na vijf jaar nieuwe certificaten op de kaart geïnstalleerd worden. Open Vld gooit hiermee een van

de weinige Belgische troeven - een pioniersrol voor wat betreft innovatie in eID's - te grabbel.”

Moordenaars in het buitenland

Buitenlandse moordenaars van Belgen die in het buitenland verblijven, zullen voortaan in België voor het hof van assisen kunnen komen. Momenteel geldt het principe dat de dader van een misdrijf alleen vervolgd kan worden in het land waar dat misdrijf is gepleegd. Maar de Kamercommissie Justitie heeft nu unaniem een nieuw wetsvoorstel

goedgekeurd van **N-VA-Kamerleden Sophie De Wit en Sarah Smeyers**. “Met het wetsvoorstel wordt het Belgisch gerecht bevoegd om zaken van terreur en geweld tegen Belgen in het buitenland te vervolgen en te berechten, zelfs wanneer de dader niet in België is”, verduidelijkt Sophie De Wit. “Dit is een belangrijke stok achter de deur voor ons gerecht. De autoriteiten in het buitenland weten nu dat als ze zelf de zaak niet ten gronde onderzoeken, België zelf kan berechten. De daders blijven dus niet onbestraft, en slachtoffer en familie blijven niet in de kou staan”, vult Sarah Smeyers aan.

1 op de 4 artsen bepaalt zelf ereloon

Van de 34 255 artsen weigerden er in 2009 7 827 om de conventie te ondertekenen. Brussel steekt daar sterk bovenuit, met 30 procent niet-geconventioneerde artsen. Die cijfers kreeg **Kamerlid Reinilde Van Moer (N-VA)** van minister van Sociale Zaken Onkelinx (PS). “Bijna 23 procent van de artsen is niet-geconventioneerd en bepaalt dus vrij zijn ereloon. Dat houdt een grote tariefonzekerheid in voor de patiënt”, waarschuwt Van Moer. “De minister haalt aan dat die 23 procent artsen slechts 17 procent van de medische prestaties levert.

Maar dat verandert niets aan de zaak. Ik hoop op een evenwichtig akkoord in de Nationale Commissie Geneesheren-Ziekenfondsen dit najaar. Dat moet het percentage geconventioneerde artsen optrekken en de bevolking een grotere tariefzekerheid garanderen.”

F-16 vervangen door peperdure F-35?

Het zou ongeveer 115 miljoen euro per vliegtuig kosten om de F-16 te vervangen door de F-35. Dat blijkt

uit cijfers van het Amerikaanse Accountability Office, die **N-VA-Kamerlid Karolien Grosemans** kreeg van minister van Defensie Pieter De Crem (CD&V). Defensie zou zijn F-16's maar tot 2023 in de lucht kunnen houden. Een vervanger voor de F-16 is er officieel nog niet, maar er wordt wel degelijk in de richting van de F-35 gekeken. “Een vervanging van alle F-16's zou 6,21 miljard euro kosten”, berekende Karolien Grosemans. Een F-35 kan dezelfde taken waarschijnlijk wel sneller uitvoeren dan een F-16, waardoor er minder van nodig zijn, maar dan nog zijn deze uitgaven budgettaire zelfmoord, zeker in tijden van besparingen. “Er moeten dus alternatieven worden gezocht”, stelt Grosemans. “Bijvoorbeeld delen met Nederland? Of vliegtuigen leasen? Dat moet overwogen worden tijdens hoorzittingen met de legertop, de Nederlanders en alle andere actoren.”

Asbestfonds is vergiftigd geschenk

Als het van **senator Louis Ide (N-VA)** afhangt, moeten slachtoffers van asbest die een beroep doen op het Asbestfonds, ook het recht behouden om juridische stappen te ondernemen tegen de vervuiler. Het Asbestfonds werd door de overheid opgericht in 2007. Nu moeten slachtoffers die een schadevergoeding willen van het fonds afzien van juridische stappen tegen de asbestproducenten. “Volstrekt onbegrijpelijk”, vindt dokter Ide, die hierover een wetsvoorstel zal indienen. “Asbestvervuilers worden op die manier niet veroordeeld, terwijl er

sprake kan zijn van een fout, van schade en een oorzakelijk verband.” Bovendien wordt het Asbestfonds voor de helft gespijsd door de belastingbetaler via de BTW en voor de andere helft door bijdragen van alle bedrijven, ongeacht of die asbest produceerden of niet. “Ook dat moet veranderen. We moeten het principe ‘de vervuiler betaalt’ kunnen toepassen”, aldus nog Louis Ide. “Het Asbestfonds is een vergiftigd geschenk. Gewetenloze asbestproducenten blijven nu immers twee keer buiten schot.”

Krachtlijnen voor een sterk sociaal w

De lokale verkiezingen van volgend jaar zijn cruciaal voor de N-VA. Op 14 oktober 2012 krijgt de partij een unieke kans om zich duurzaam te verankeren in onze Vlaamse steden en gemeenten. Om dit samen met de lokale afdelingen goed voor te bereiden, tekende de partij het TRAJECT 2012 uit. En dat traject zit stilaan op kruissnelheid.

Bij de N-VA begint alles met een sterk inhoudelijk verhaal. Op 16 oktober was de Brabantthal in Haasrode het decor voor de aftrap van het inhoudelijke voorbereidingstraject voor de lokale verkiezingen in 2012. Op deze eerste van de vijf inhoudelijke haltes kregen de meer dan 1 200 aanwezige kaderleden van nationaal onder voorzitter Ben Weyts de krachtlijnen mee van de N-VA-visie op het lokale beleid. Die vormen de kern van het verhaal waarmee de

N-VA volgend jaar naar de verkiezingen trekt.

Sterk sociaal weefsel

“Onze grootste troef is onze manier van politiek denken en handelen, ons programma. Het is daarom dat mensen vandaag in groten getale voor de N-VA kiezen”, stelt Ben Weyts. “Net op lokaal vlak komt de kern van ons N-VA-verhaal het best tot zijn recht. Onze lokale besturen staan het dichtst bij de burger. Schone straten, voldoende

kinderopvang, veilige buurten, een bruisende horeca, gezellige stadscentra, voldoende groen, ... het is net daar, in onze Vlaamse steden en gemeenten, dat we werk kunnen maken van een sterker sociaal weefsel, een open en hechte gemeenschap.”

Vijf krachtlijnen

Individuele vrijheid en het deel uitmaken van een gemeenschap spreken elkaar niet tegen, integendeel. “Deel uitmaken van een

eefsel

gemeenschap geeft elk individu net méér identiteit, méér zelfbewust- | zijn. Het maakt mensen sterker en geeft hen meer vrijheid”, verduide-

lijkt Ben Weyts. “Dat uitgangspunt staat centraal in het denken van de N-VA, en dat vertalen we nu naar vijf krachtlijnen. Die krachtlijnen zijn de fundamenteen waarmee de N-VA volgend jaar naar de kiezer trekt.”

Verantwoordelijkheid

“De N-VA brengt een positief verhaal. Een verhaal van mensen die zich inzetten voor hun gezin, voor hun buurt, voor hun vereniging, voor hun onderneming. Een verhaal van kansen ook, om iets te doen voor de gemeenschap”, benadrukt Ben Weyts.

Het verhaal van de N-VA is er dus een van verantwoordelijkheid krijgen en verantwoordelijkheid nemen. Als dé Vlaamse gemeenschaps-partij gaat de N-VA hiermee in het verweer tegen een samenleving die uiteenvalt in individuen die naast elkaar leven. Want het vrijwillig verenigen van individuen, met het oog op het algemeen belang, is de enige gezonde basis voor een democratie.

De N-VA organiseert voor haar afdelingen de komende weken en maanden nog een aantal ‘haltes’: mini-congressen waar de verschillende lokale thema’s de revue passeren, van mobiliteit tot plattelandsbeleid en van onderwijs tot senioren. Over al deze thema’s zullen de N-VA-afdelingen nadenken, discussiëren en goede voorbeelden uitwisselen. **Samen met ondersteunende vormingssessies vormen ze de ruggengraat van het TRAJECT 2012.**

Vorming	Professionele afdelingswerking	2 april 2011	Elke provincie
Vorming	Lokale verkiezingen praktisch - deel 1	25 juni 2011	Gent
Halte 1	De N-VA-visie op lokaal beleid	16 oktober 2011	Leuven
Halte 2	Mobiliteit, ruimtelijke ordening, milieu & energie	19 november 2011	Hasselt
Halte 3	Gezinsbeleid, sociaal weefsel, onderwijs	17 december 2011	Antwerpen
Halte 4	Sociale zaken, senioren, inburgering & migratie	21 januari 2012	Oostende
Halte 5	Lokale economie, woonbeleid, vrije tijd, plattelandsbeleid & landbouw	4 februari 2012	Gent
Vorming	Lokale verkiezingen praktisch - deel 2	3 maart 2011	Leuven

Vijf krachtlijnen voor elk N-VA-programma

De lokale N-VA-afdelingen stellen zelf hun lokale verkiezingsprogramma's op. Als geen ander weten zij wat de inwoners in hun gemeente verwachten van 'de politiek'. De vijf N-VA-krachtlijnen zijn de fundamentele waarden waarop ze hun programma bouwen. Ze vormen de rode draad die doorheen alle lokale N-VA-programma's loopt en die van elk programma een N-VA-programma maakt.

1. Vrijheid en verantwoordelijkheid, rechten en plichten

Ons kostbare sociale weefsel wordt van onderuit opgebouwd en niet van bovenaf opgelegd. Het gemeenschapsleven bloeit waar mensen zich thuis voelen, waar er jeugdbewegingen zijn, waar er een bruisende horeca is en een gezond ondernemingsklimaat heerst. De hoekstenen daarvan zijn gezinnen, actieve senioren, een geëngageerde jeugd, burgers die ondernemen, ... Gemeentebesturen moeten optimale omstandigheden creëren waarin dit gemeenschapsleven kan groeien en bloeien. Maar het is ook de verantwoordelijkheid van elke burger om mee te willen bouwen aan deze hechte gemeenschap. Voor de N-VA is samenleven een verhaal van rechten en plichten.

Samenleven is een verhaal van rechten maar ook van plichten, van zo nodig ook letterlijk voor de eigen deur te vegen.

2. Bevorderen, niet betuttelen

Inwoners en verenigingen die zich willen engageren voor hun gemeenschap botsen nog te vaak op een muur van regels. De papierwinkel waar een kleine vereniging vaak door moet om bijvoorbeeld te mogen vergaderen in een zaaltje van de gemeente, is vaak ontmoedigend. Verstrikt in ingewikkelde subsidie-dossiers haken velen ontgoocheld af. Gemeentebesturen moeten het gemeenschapsleven bevorderen in plaats van het te verstrikken in meerjarenplanningen of erkenningen. Wij willen ruimte geven aan de gemeenschap. Want wat de burger zelf kan, kan de overheid niet noodzakelijk altijd beter.

3. Inspraak, maar ook uitspraak

Via allerlei infovergaderingen en adviesraden wekken gemeentebesturen de indruk te luisteren naar hun inwoners. Inspraak is natuurlijk zeer belangrijk, maar 'uitspraak' - de burgers actief betrekken bij de uitvoering van het beleid - is nog beter. Uiteraard

is het de verantwoordelijkheid van verkozen politici om beslissingen te nemen. Maar dat neemt niet weg dat ook de inwoners hun rol moeten spelen bij de uitvoering van dat besliste beleid. Inburgeringscoaches die nieuwkomers vrijwillig helpen met hun integratie, jeugdverenigingen die zwerfvuil opruimen, buurtcomités die de parkjes en speelpleinen in de buurt onderhouden ... Inwoners verantwoordelijkheid geven om zelf actie te ondernemen, daar gaat het om.

4. Efficiënte en krachtige lokale besturen

De N-VA gelooft in sterke en autonome lokale besturen. Met die autonomie voeren ze een beleid ten dienste van de hele gemeenschap en niet louter van bevriende organisaties. Efficiëntie staat centraal. Een modern en slank ambtenarenapparaat speelt doeltreffend en snel in op de verwachtingen van de inwoners. De tering naar de nering zetten geldt ook voor onze gemeentebesturen. Dat vraagt een spaarzaam beleid en duidelijke keuzes. De overheid moet zich in financieel moeilijke tijden op haar kerntaken concentreren. Ze kan niet alles oplossen. Op die manier krijgen burgers opnieuw kansen om hun verantwoordelijkheid op te nemen.

5. Vlaanderen en Europa

Onze steden en gemeenten bevinden zich niet in het luchtledige. Het zijn Vlaamse en Europese steden en gemeenten. Onze gemeenschap maakt deel uit van een groter geheel. Die hechte gemeenschap kan enkel slagen als burgers met elkaar kunnen communiceren. Kennis van het Nederlands is hierbij cruciaal. Als we niet letterlijk dezelfde taal spreken, zullen we dat figuurlijk ook nooit doen. Taal verbindt ons allemaal.

Algemeen secretaris Andries Gryffroy: "Geef de N-VA een gezicht in je buurt"

Het gaat goed met de N-VA, ook op lokaal vlak. Nieuwe afdelingen schieten als paddenstoelen uit de grond. Elke dag sluiten zich mensen aan die voor de N-VA een nieuwe en frisse wind willen laten waaien in hun gemeente.

Andries Gryffroy volgt als algemeen secretaris van de N-VA de groei van de partij vanaf de eerste rij. "Het is hartverwarmend om zien hoe hard het gaat in vele gemeenten. Waar een jaar geleden de N-VA gewoonweg nog niet bestond als afdeling, organiseren enthousiaste bestuursleden nu volop activiteiten. Ze geven hun mensen een gezicht via de huis-aan-huisbladen en website, communiceren hun standpunten via de pers, zoeken gemotiveerde kandidaten en schrijven volop aan een verkiezingsprogramma. Een nieuwe afdeling begint vaak doordat enkele gelijkgezinden elkaar vinden in ons verhaal. Ze leggen zich er niet langer bij neer hoe het er in hun gemeente aan toe gaat."

Reden tot enthousiasme

De uitdaging is groot. De N-VA heeft een serieuze achterstand goed te maken op de traditionele partijen. "Die achterstand maak je op enkele maanden of

Algemeen secretaris Andries Gryffroy: "De N-VA wordt op 14 oktober een factor waarmee men rekening zal moeten houden."

zelfs jaren uiteraard niet goed", waarschuwt een realistische Andries Gryffroy. "Maar hoeveel enthousiasme ik ook zie, overal weet men de voeten wel op de grond te houden. 2012 is voor de N-VA dan ook helemaal geen eindpunt, het is nog maar een begin." Reden tot enthousiasme is er zeker. De cijfers zijn indrukwekkend. Tegen eind dit jaar zal er in 283 gemeenten een N-VA-werking zijn. Dat is een groei van meer dan honderd op drie jaar tijd. Het aantal bestuursleden dat zich in al deze

afdelingen inzet voor zijn of haar gemeente, verdubbelde de laatste jaren.

Ondersteuning voor afdelingen

"De N-VA blijft sterk inzetten op 2012", verzekert Andries Gryffroy. "TRAJECT 2012 zit op kruissnelheid. Naast de inhoudelijke voorbereiding organiseren we ook tal van vormingsdagen die onze afdelingen klaarstomen voor alles wat er bij verkiezingen komt kijken." De weg is nog lang en er zal nog zeer hard gewerkt moeten worden in alle steden en gemeenten waar de N-VA deelneemt aan de gemeenteraadsverkiezingen. "Daarom ook mijn oproep aan al onze 25 000 leden: zet je in voor je gemeente, kom de straat op. Geef de N-VA een gezicht in je buurt. De partij zal alles doen om hierbij te helpen. Zo wordt de N-VA op 14 oktober een factor waar men best rekening mee houdt."

25 000 supporters

Het ledenaantal van de N-VA zit al geruime tijd in de lift. Van 2002 tot 2009 schommelde dit aantal nog rond de tienduizend. Maar sinds 2009 is de N-VA bezig aan een steile opmars. Met nu iets meer dan duizend nieuwe leden per maand blijft het ledenaantal in snel tempo stijgen.

Op 5 juli 2011 konden we Kim Paesmans als 20 000ste lid in de bloemetjes zetten. Slechts enkele maanden later, op 26 oktober 2011, verwelkomde de N-VA haar vijftienduizendste lid. Dat werd de 37-jarige zelfstandig verpleegster Nathalie Vanoutryve uit Anzegem.

Op de ledenactiviteit van de lokale afdeling kreeg Nathalie haar eerste lidkaart, een bos bloemen en een cadeaubon van West-Vlaams N-VA-Kamerlid Bert Maertens. Nathalie was nooit eerder lid van een politieke partij, maar vindt haar keuze voor de N-VA de enige logische: "Het verloop van de regeringsonderhandelingen gaf me het duwtje dat ik nodig had om me politiek te engageren. De N-VA doet wél nog op een eerlijke en consequente manier aan politiek. Dat vind ik ook terug bij de mensen van N-VA Anzegem. Ik wil me daarom met de N-VA voluit inzetten voor mijn gemeente."

N-VA-Kamerlid Bert Maertens mocht met Nathalie Vanoutryve het 25 000ste N-VA-lid in de bloemetjes zetten.

De dictatuur van het individu

Ondernemingen die willen investeren zijn de motor van onze economie. Bovendien komen veel investeringen de maatschappij ten goede: een beter wegennet, de aanleg van een stadspark of de bouw van een nieuwe crèche of windmolen. Maar niet iedereen steunt dergelijke projecten.

De aanleg van de tramlijn 10 van Deurne naar Wijnegem is voorlopig stilgelegd. De Raad van State heeft de bouwvergunning vernietigd. De tramlijn is al bijna voor twee derde klaar.

Dit symptomatische bericht was 'hot news' op 7 mei van dit jaar. Eén klagende actiegroep, burger of zelfs een malcontente overheid kan werken verhinderen of laten stopzetten, zelfs al zijn die ver gevorderd. Vaak volstaat een puur procedureel element, dat geen enkele band heeft met de inhoud van de zaak, om tot een schorsing of vernietiging te komen. "Is er vandaag nog wel een evenwicht tussen het individueel en het algemeen belang?" vroegen we Vlaams minister voor Ruimtelijke Ordening Philippe Muylers.

Echte inspraak

"Ik vind dat de klepel te ver is doorgeslagen. Zonder voldoende publiek draagvlak is het natuurlijk onmogelijk om iets te realiseren. Ik hecht daarom veel belang aan echte inspraak, waarbij alle betrokkenen in een vroege fase van het project hun zegje kunnen doen. Maar ik maak me geen illusies. De laatste tegenstander over de streep trekken zal nooit lukken. En vandaag is het een realiteit dat die laatste tegenstander ook dikwijls aan het langste eind trekt. Ik noem dat 'de dictatuur van het individu'. NIMBY ('not in my

Vlaams minister Philippe Muylers: "Willen we een Vlaanderen dat ook ruimtelijk vooruitgang kan boeken, dan moeten we de balans tussen het individueel en het maatschappelijk belang herdenken."

backyard') en BANANA ('build absolutely nothing anywhere near anything') zijn zowat de lijfspreuk geworden van veel Vlamingen. Men aanvaardt geen veranderingen meer in zijn omgeving, ook al zijn die noodzakelijk om maatschappelijke vooruitgang te boeken."

De democratie gegijzeld

"Vanzelfsprekend moet de maatschappij bij ruimtelijke keuzes omzichtig omspringen met bestaande situaties. De overheid is ook verplicht om de besluitvoering zorgvuldig en transparant te voeren. Maar in Vlaanderen stopt de besluitvorming blijkbaar nooit. Het systeem laat toe dat er voortdurend stokken in de wielen kunnen worden gestoken. Is dat dan de prijs die we voor onze

democratie betalen, zoals sommigen stellen? Het tegendeel is waar. De democratie wordt zo net gegijzeld door één individu, al dan niet ondersteund door goed betaalde advocaten. Finaal leidt dit tot stilstand."

Investeringen versnellen

"Willen wij een Vlaanderen dat ook ruimtelijk vooruitgang kan boeken, dan moeten we de balans tussen individueel en maatschappelijk belang herdenken. Vlaanderen maakt daarom werk van het versnellen van investeringen. We willen komen tot een betere stroomlijning en een breder draagvlak. Daarvan moet zowel de burger die een huis (ver)bouwt als de investeerder die een groot project realiseert, beter worden."

Meer doen met minder ambtenaren

De N-VA beoogt een meer efficiënte en slagkrachtige overheid. Vlaams minister Geert Bourgeois zet daarom in op een zuinig sectoraal akkoord, een effectieve vermindering van het aantal ambtenaren met 5 procent en een stijging van de pensioenleeftijd.

Het kwam uitvoerig aan bod in de pers: het jaarinkomen van de Vlaamse ambtenaren zou stijgen met maar liefst 500 euro, en dit in tijden van crisis. Zo nagelden de media meteen en ongenueanceerd een moeilijk onderhandeld akkoord aan de schandpaal. Maar wat zijn de feiten?

Geen loonsverhoging

“De maatregelen in het sectoraal akkoord 2010 bepalen dat ambtenaren in 2010, 2011 en 2012 geen loonsverhoging krijgen”, zet minister Bourgeois de puntjes op de i. “Wel is er de belofte dat de maaltijdcheque in 2013 met 1 à 2 euro opgetrokken wordt naar 7 euro, en dat in 2013-2014 de eindejaarspremie in totaal met 9 procent stijgt. Zo komt die wat dichterbij de 13de maand te liggen die in de privésector van toepassing is. En dat is het dan voor deze regeerperiode. De verhoging van de maaltijdcheques is financieel interessant omdat het bruto-voordeel gelijk is aan een netto-voordeel. De verhoging van de eindejaarstoelage is gemiddeld goed voor 205 euro. Na aftrek van de RSZ en de bedrijfsvoorheffing blijft er per jaar gemiddeld 93 euro netto over per personeelslid.” De minister beklemtoont tenslotte dat het kostenplaatje voor dit sectoraal akkoord (17,5 miljoen euro) nog niet de helft bedraagt van de besparingen op de personeelskredieten.

Meer doen met minder mensen

Op initiatief van minister Bourgeois besliste de Vlaamse Regering dat er

Geert Bourgeois: “De afslanking van het personeelsbestand zorgt voor een grote besparing.”

tegen 2014 vijf procent minder Vlaamse ambtenaren moeten zijn. In absolute cijfers komt dat neer op 1 400 koppen. Deze afslanking moet een besparing van 4 procent opleveren in de personeelskredieten, 50 miljoen euro per jaar vanaf 2014. “De daling van het aantal personeelsleden komt er zonder naakte ontslagen”, verzekert minister Bourgeois. “Ze zal gerealiseerd worden doordat ambtenaren die uitstromen niet stelselmatig worden vervangen.” Het personeel krijgt dan wel een verhoging van zijn inkomen vanaf 2013, gelijktijdig zorgt de afslanking van het personeelsbestand voor een grotere besparing.

Feitelijke pensioenleeftijd stijgt

De gemiddelde leeftijd waarop de Vlaamse ambtenaren van dertien

ministeries met pensioen gaan is gestegen van 60,8 in 2006 naar 61,6 in 2011. Het aantal actieve personeelsleden ouder dan 60 jaar is met 60 procent gestegen, van 511 in 2007 naar 831 in 2011. Geert Bourgeois is verheugd met deze tendens: “Deze ervaren werknemers zijn van grote waarde voor de organisatie. Door langer te werken, dragen ze ook bij aan de dalende pensioenlasten. We zijn nog een eind verwijderd van de wettelijke pensioenleeftijd, maar ik beschik niet over dwingende beleidsinstrumenten om die kloof geleidelijk weg te werken. De vastlegging van het rustpensioen, momenteel op 60 jaar, is immers een federale bevoegdheid. Maar binnen de huidige bevoegdheden doe ik wat mogelijk is. Zo is kennisoverdracht, coaching en het valideren van ervaring essentieel in een leeftijdsbewust personeelsbeleid.”

Het grootste financiële schandaal ooit

© Joseph-Sarah Jochmans

De Dexia-affaire zet veel kwaad bloed bij de mensen. Begrijpelijk, vindt N-VA-Kamerlid Siegfried Bracke, want er is zelden tegelijk én zoveel onzin verkocht én zoveel verzwegen. De roep om een onderzoekscommissie wordt vakkundig afgeblokt. De belastingbetaler heeft nochtans recht op de waarheid.

In de Kamer trok onder meer Siegfried Bracke enkele weken geleden hard van leer tegen premier Yves Leterme (CD&V). De vragen die Siegfried de premier voor de voeten wierp, waren niet die van de specialisten maar die van de bezorgde burger: hebben de Belgische toezichthouders op de banken niet gezien wat hun Franse collega's wél duidelijk zagen? En hebben ze de vertegenwoordigers van de Belgische regering ingelicht? Wisten die dat Dexia voor elke euro spaargeld drie euro leningen uitschreef? Hebben ze gezien hoe tientallen miljarden deposito's van Belgische spaarders naar Frankrijk werden gedraineerd? Ondanks de stevige vertegenwoordiging van de 'Dexia-partijen' in de Raad van Bestuur?

Eerste prijs categorie onzin

Het antwoord van Leterme? De eerste minister las een paar wetteksten voor ... "In de categorie onzin is Yves Leterme sowieso de absolute winnaar, want hij zei dat we met z'n allen aan de redding van de banken nog gingen verdienen", reageert Siegfried Bracke. De N-VA-volksvertegenwoordiger hamerde in de Kamer op de noodzaak van een parlementaire onderzoekscommissie. Hij citeerde daarbij ook Geert Noels, die twitterde: "Dexia is grootste

financiële schandaal uit de Belgische geschiedenis. Alleen al uit respect voor de belastingbetaler verdient dit een onderzoekscommissie."

Schijnargumenten

Maar neen dus. CD&V, Open Vld, PS, CdH en MR blokten een grondig onderzoek af. "En met een verzameling schijnargumenten om u tegen te zeggen", zegt Bracke. "Ze hadden het over de stabiliteit van de bank, over spektakel en sereniteit, over de mogelijk kwalijke kanten van een onderzoekscommissie ..." Maar PS'er Yvan Majeur had eerder in een interview al duidelijk gezegd waarom hij zo'n onderzoekscommissie niet wou: omdat "de commissie haar pijlen [zal] richten op onze politici, onze leden in de raad van bestuur en onze administratie." Voilà.

"De Dexia-partijen krijgen de eerste prijs in de categorie (ver)zwijgen."

Bijzondere commissie

Hoe pijnlijk de Dexia-affaire ook is, de belastingbetaler heeft recht op de

waarheid. "Een onderzoekscommissie is daar het meest geschikt voor. Ook om na te gaan hoe die duizenden arge-loze ARCO-spaarders door grote voormannen van de christelijke arbeidersbeweging zijn meegetrokken in een financieel avontuur", werpt Siegfried op. "Maar het mag niet, het zal niet. De komende meerderheid krijgt van mij de eerste prijs in de categorie (ver)zwijgen."

Er komt in de Kamer wel een bijzondere commissie. Dat is het minste wat men kon doen. Meer doofpot durfde men niet aan. "De N-VA heeft drie van de vijftien leden in die commissie. We gaan er doen wat kan, we gaan er hard aan de kar duwen. Uit respect voor uw centen", besluit Siegfried Bracke.

Burn-out en stress op het werk aanpakken

N-VA-Kamerlid Zuhail Demir wil met concrete maatregelen de problematiek van burn-out en stress op het werk aanpakken. Volgens de laatste cijfers kampt één op de vijf werknemers immers met een burn-out. Dat is nefast voor het bedrijfsleven, want vaak zijn zulke werknemers voor een lange tijd niet meer inzetbaar.

Een burn-out kan door verschillende factoren veroorzaakt worden: de manier waarop het werk georganiseerd wordt, werknemers die te perfectionistisch of te veeleisend zijn voor zichzelf, een te groot verantwoordelijkheidsgevoel, ... “Ons arbeidsmodel is niet mee geëvolueerd met de manier van leven in onze huidige maatschappij”, verklaart Kamerlid Zuhail Demir. “Ons leven is niet meer beperkt tot werken in combinatie met het huishouden en het gezin. We zijn tegenwoordig met veel meer dingen tegelijk bezig. We moeten dan ook af van het citroenmodel, waarbij werknemers na verloop van tijd zodanig uitgeperst zijn dat ze opgebrand of uitgeblust geraken. Vroeger werkte men om te leven, nu lijken we wel te leven om te werken. Maar werk is méér dan louter inkomen. Men moet zich op en naast de werkvloer ook goed voelen in zijn of haar vel”, vervolgt Zuhail, die het probleem van de burn-out alvast bespreekbaar wil maken in het parlement.

Welzijnswet regionaliseren

Er zijn instrumenten voorhanden om die problematiek aan te pakken, maar de bevoegdheid van welzijn op het werk

is versnipperd: federaal, Vlaams en sectoraal. “Zoek door de bomen het bos maar”, verzucht het N-VA-Kamerlid. “De welzijnswet zou geregionaliseerd moeten worden, zodat elke gemeenschap een welzijnsbeleid op maat kan maken.” De Hoge Raad voor Preventie, die alle thema’s rond welzijn op het werk behandelt, levert volgens Zuhail Demir amper concrete resultaten. Ook de bestaande cao over stresspreventie blijft tot vandaag dode letter. “In cao’s zou overigens een apart luik moeten worden opgenomen waarin alle maatregelen vervat zitten om werk en gezin beter op elkaar af te stemmen. Want vandaag wordt dit thema stiefmoederlijk behandeld”, stelt Zuhail vast.

Tijdsparrekening

Zuhail Demir wil de problematiek op de agenda van de commissie Sociale Zaken plaatsen. Ze stelt daarbij de nodige maatregelen voor: “De N-VA wil al lang een tijdsparrekening invoeren. Die maakt het voor werknemers mogelijk om tijdelijk minder te werken of om hun loopbaan te onderbreken om bij te tanken, competenties te versterken of de zorg voor het gezin op te nemen. Zo kunnen mensen in meer geschikte jobs belanden, een betere combinatie werk-gezin bekomen, de werkdruk het hoofd bieden, kortom: gelukkiger zijn met hun job en hun loopbaan.”

“Als we willen dat mensen langer blijven werken, moeten we het probleem van burn-out en stress op het werk aanpakken. Het is een en-verhaal voor de sociale partners en de overheid. Beide moeten bereid zijn het thema bespreekbaar te maken”, besluit Zuhail.

“Vroeger werkte men om te leven, nu lijken we wel te leven om te werken. Maar werk is méér dan louter inkomen.”

Jelle Engelbosch

Vastgoedmakelaar Jelle (31) uit Sint-Truiden is sinds februari 2011 ondervoorzitter van N-VA Sint-Truiden. Samen met de hele bestuursploeg is hij volop bezig met de voorbereiding van de lokale verkiezingen van 2012.

Jelle heeft al vijf jaar een eigen immobiënkantoor, waar hij samen met zijn echtgenoot aan het roer staat. “Een eigen zaak hebben betekent dat vrije tijd en werken altijd met elkaar verweven zijn. Ik heb het grote geluk dat mijn werk mijn hobby is. De weinige tijd die overblijft, spendeer ik tegenwoordig aan de voorbereidingen voor de lokale verkiezingen van 2012. Verder probeer ik mijn kritieken en bekommernissen te kanaliseren in een blog over actualiteit, maatschappelijke thema’s en lokale politiek.”

“Mijn man en ik maken wel regelmatig tijd om even op vakantie te gaan en te genieten van de leuke dingen van het leven. Omdat wij als kinderloos koppel iets meer vrije tijd hebben dan de meeste gezinnen, organiseren we jaarlijks ook een groot benefiet voor een goed doel. Zo

zamelden we onlangs nog vijfduizend euro in om de hongersnood in Afrika wat te helpen lenigen.”

Het was Bart de Wever die Jelle overtuigde om lid te worden van de N-VA. “Hij deed dat niet persoonlijk maar via zijn columns. Ik las ‘Het kostbare weefsel’, zijn eerste boek met verzamelde columns over verschillende maatschappelijke thema’s. Daarin slaat hij telkens opnieuw de nagel op de kop. Toen ik daarna de programmapunten van de verschillende Vlaamse partijen vergeleek, kreeg ik de bevestiging van wat ik eigenlijk al wist: dat de N-VA, als non-nonsensepartij met duidelijke en rechtlijnige standpunten, de enige juiste keuze is.”

Jelle trad ook meteen toe tot het bestuur van N-VA Sint-Truiden. “De lokale politiek interesseert mij. Sint-

Truiden is al vijf jaar onbestuurbaar. Het is hoog tijd dat de interne ruzies plaatsmaken voor samenwerking en inhoudelijk overleg. De N-VA moet het huidige non-bestuur continu aan de kaak blijven stellen en een alternatief bieden na de verkiezingen van 2012.”

“Onze politieke tegenstanders wijzen graag op de lokale onervarenheid van de N-VA. Maar als ik zie hoe er momenteel bestuurd wordt in vele Vlaamse steden en gemeenten, ben ik ervan overtuigd dat de N-VA op vele plaatsen in Vlaanderen hét alternatief kan zijn voor de vastgeroeste traditionele politiek. Wij moeten de spreekwoordelijke nieuwe wind zijn in Vlaanderen, de verademing waar zoveel Vlamingen naar snakken. Ervaring is niet heiligmakend, men kan het ook al die jaren verkeerd hebben gedaan.”

Gezin: woont samen met echtgenoot Kim Wouters en hond Charlie

Houdt van: rust, gezellige etentjes en sarcastische opmerkingen

Levensmotto: actie is het tegengif van de wanhoop

Culinair hoogtepunt: de tapas van Bar Lobo in Barcelona

Laatste boek: Dirk Verhofstadt in gesprek met Etienne Vermeersch

Favoriete reisbestemming: de stranden van Pampelonne in Zuid-Frankrijk

Leo Neels: "Ook van journalisten mag kwaliteit worden geëist"

Leo Neels (°1948) is sedert 2003 algemeen directeur van pharma.be, na een loopbaan als advocaat. Hij is doctor in de rechten aan de KU Leuven en doceert media- en communicatieright aan de KU Leuven en de UAntwerpen. Hij is tegelijk een gedreven woordvoerder van de farmaceutische sector, een expert in mediarecht en een publicist met kritische pen.

In een open brief aan de formateur en de onderhandelaars heeft pharma.be een verantwoord geneesmiddelenbudget gevraagd. Vreest de sector het tegendeel?

Helaas wel. De farmasector is een gemakkelijk doelwit voor besparingen in de gezondheidszorg. Ze droeg soms tot 90 procent van de opgelegde besparingen, terwijl het geneesmiddelenbudget minder dan 13 procent van de uitgaven vertegenwoordigt. Samen met de budgetten voor de erelonen van de artsen is het geneesmiddelenbudget de kleinste groeier in de uitgaven van de federale ziekteverzekering. Het is voor politici verleidelijk om te besparen op geneesmiddelen: men kan dit voorstellen als pure prijzen van producten. De werkelijkheid is anders, ingevolge de massieve tewerkstelling - meer dan 30 000 jobs - in de farmabedrijven in België, en de belangrijke investeringen in research en ontwikkeling van geneesmiddelen. 1,8 miljard euro wordt daarin terug geïnvesteerd, dat is meer dan 40 procent van de uitgaven voor geneesmiddelen. Dan heb je als land natuurlijk veel te verliezen als je die sector blijft zien als kost, en niet als waarde in je samenleving. De farmasector is de grootste privé-investeerder in O&O in België, en bij budgetbeslissingen negeren de politieke verantwoordelijken die positie. De farma-

sector is rendabel voor het BNP en de inkomsten van onze overheden. Ook patiënten, die weten hoe belangrijk gezondheid is, weten de maatschappelijke missie van onze sector te waarderen.

De media durven de farmaceutische sector al eens in een kwaad daglicht stellen, maar zelf beoefent u met verve de mediakritiek. Een koekje van eigen deeg voor de journalisten?

De combinatie van zulke uiteenlopende activiteiten is in België ongewoon. De ene heeft evenwel niets te maken met de andere. Ik ben een grote pleitbezorger van kwalitatieve en kritische journalistiek, maar dat vergt ook plichten en verantwoordelijkheden van journalisten.

"Journalistiek over assisenzaken in Vlaanderen lijdt mediabreed aan ongezonde hang naar banale zaken en overdreven aandacht voor sentiment", schreef u onlangs. Kan het nog anders in een gecommercialiseerde journalistiek?

Ja, het kan anders. Journalistiek is altijd beoefend in

een commerciële omgeving, net zoals vele andere vakken waarvan men ook - en even terecht - kwaliteit eist. De slechtste keuze die mediabedrijven kunnen maken onder economische druk, is toegeven op de kwaliteit en op de inhoud van journalistiek. Het onderscheidend kenmerk dient juist de zorgvuldigheid en de kwaliteit te zijn, anders zal journalistiek zich niet kunnen onderscheiden van de vaak waardevolere woordenbrij op internet en in sociale media.

Leo Neels: "De slechtste keuze die mediabedrijven kunnen maken onder economische druk, is toegeven op de kwaliteit en op de inhoud van journalistiek."

■ Een Griekse tragedie

Sinds het najaar van 2008 kent de wereld een grote kredietcrisis. Europa besliste de problemen gezamenlijk aan te pakken, onder andere door kapitaalinjecties aan financiële instellingen. Maar toen bleek plots dat Griekenland er financieel veel slechter voorstond dan eerder gedacht.

Griekenland kondigde ingrijpende maatregelen aan, maar het kwaad was reeds geschied. De internationale markten hadden geen vertrouwen meer in Griekenland waardoor het geen leningen meer kon aangaan en zijn schulden niet meer kon betalen. De eurolanden en het Internationaal Monetair Fonds (IMF) kwamen daarom in mei 2010 met een eerste pakket maatregelen. Griekenland kreeg een lening. En omdat de problemen de hele eurozone dreigden aan te tasten, richtte men twee tijdelijke stabilisatiemechanismen op.

Europees noodfonds

Het eerste tijdelijke stabilisatiemechanisme, het Europees Financieel Stabilisatiemechanisme, is een ad-hocfonds van 60 miljard euro voor Griekenland. Het tweede tijdelijke stabilisatiemechanisme, de Europese Faciliteit voor Financiële Stabiliteit, is het zogenaamde noodfonds van 440 miljard euro. Landen in de eurozone die financiële moeilijkheden hebben, kunnen daar leningen aangaan. Elk land van de eurozone staat garant voor een bepaald deel van dat bedrag. Duitsland voor bijna de helft, België voor 27 miljard. Hoe meer landen een beroep doen op het fonds, hoe groter de effectieve bijdrage van de andere landen wordt. Ook Ierland en Portugal deden intussen een beroep op dit noodfonds.

Duizend miljard euro vuurkracht

De financiële markten bleven echter volatiel. Om een uitdeining van de crisis te vermijden, besloot men eind juli 2011 een tweede pakket maatregelen te nemen, waaronder een uitbreiding van de bevoegdheden van het noodfonds. De omvang van het noodfonds werd echter niet vergroot en dat bleek problematisch. De eurolanden kwamen in oktober daarom opnieuw bijeen. Het voortbestaan van de euro stond immers op het spel. Ze herschikten de Griekse schuld in ruil voor een drastisch besparingsplan. De banken worden verondersteld 50 procent af te schrijven van de Griekse obligaties die ze bezitten. Daarnaast verhoogde men de vuurkracht van het noodfonds tot 1 000 miljard euro. Dit gebeurde echter niet via een effectieve verhoging: het noodfonds wordt een hefboomfonds.

Nieuw zorgenkind

De laatste ontwikkelingen leren dat ook deze maatregelen niet volstaan om de financiële markten te kalmeren. Na de Griekse tragedie van de voorbije maanden verschuift de focus nu naar Italië, dat kampt met een staatsschuld van 1 900 miljard euro. Het land stelde een groot bezuinigingspakket voor, maar het vertrouwen van de markten in premier Berlusconi was klein. Na Griekenland, Portugal en Ierland lijkt Italië zo het volgende Europese zorgenkind te worden. Het einde van de crisis is dus nog lang niet in zicht.

De N-VA moedigt doortastende Europese maatregelen aan om de financiële markten gerust te stellen. België moet echter eerst en vooral zelf orde op zaken stellen wil het geen Griekenland aan de Maas worden. Als België zijn geloofwaardigheid binnen de EU wil opkrikken, moet de Belgische begroting in de lijn liggen van de Europese aanbevelingen. De N-VA blijft bereid om in het parlement een *coalition of the willing* te vormen om die aanbevelingen op de sporen te zetten.

Lessen uit Noord-Ierland

Na een internationale vredesconferentie in Donostia (San Sebastian) legde de Baskische afscheidsbeweging ETA haar wapens op 20 oktober voorgoed neer. De internationale steun voor het vredesproces in Baskenland groeit met de dag.

Naast Kofi Annan, Gro Harlem Bruntland, Bertie Ahern, Gerry Adams en anderen die aanwezig waren op de internationale conferentie, vervoegden ook Jimmy Carter, George Mitchell en Tony Blair het lijstje. De sleutel voor de oplossing van dit conflict ligt duidelijk niet enkel in Baskenland.

Actieve rol

Ook Europees Parlementslid Frieda Brepoels (N-VA) verwacht veel van de internationale gemeenschap, en in het bijzonder van de Europese Unie: "Tot nog toe wimpelden de Europese Commissie en de Raad het conflict af als een interne Spaanse aangelegenheid. Dat kan nu niet meer.

Tijdens een persconferentie in het Europees Parlement riep Frieda Brepoels samen met enkele collega-parlementsliden de EU op tot actief engagement.

De EU moet een actieve rol opnemen, zoals ze eerder al succesvol deed in Noord-Ierland." Talrijke Europese initiatieven ter bevordering van vrede in Noord-Ierland bieden inspiratie. Zo startte de EU in 1995 al met het 'Programma voor vrede en verzoening' om de relatie tussen de pro-Ierse en pro-Britse gemeenschappen te versterken. Andere projecten, zoals de 'Northern Ireland Task Force', moesten de concurrentiekracht van de Noord-Ierse economie versterken.

Vredesprogramma

Toen de hoofdrolspelers op Goede Vrijdag in 1998 hun handtekening onder het Vredesakkoord plaatsten, had de Europese Unie al bijna 500 miljoen euro in de Noord-Ierse vrede geïnvesteerd. In totaal begrootte de EU ruim 1,3 miljard euro, waarvan de laatste schijf in 2013 richting Belfast

gaat. Dan eindigt het Europese vredesprogramma voor Noord-Ierland. Het moment bij uitstek om te starten met een nieuw project: een voor vrede en verzoening in Baskenland.

VERREKIJKER

De Vroolijke Tocht

Honderd jaar geleden toerde de Vlaamse schrijver Cyriel Buysse met zijn 'minerva' door Frankrijk. Zijn belevenissen bundelde hij in het reisverslag 'De Vroolijke tocht'. Hij beschreef vijfduizend kilometer door amper ontgonnen land, waar hij in zijn sublieme Frans nauwelijks terecht kon.

Het amalgaam van talen en dialecten, het patois, was verwarrend. Een eeuw later is de situatie omgekeerd: (minderheids)talen voeren een bittere overlevingsstrijd. Toch zijn er hoopgevende signalen. Iedere herfst wordt uitgekeken naar het aantal 'Franse' leerlingen dat onderwijs volgt in een van de regionale talen.

De cijfers voor 2011 zijn bemoedigend: steeds meer jongeren krijgen les in het Bretoens, Occitaans, Baskisch, Elzassers,

Catalaans of Corsicaans. In totaal al meer dan 150 000, al doet het merendeel dit op vrijwillige basis. Tweetalig onderwijs georganiseerd door de Franse overheid is nog steeds uitzonderlijk.

Dit is tekenend voor de Franse dubbelzinnige houding tegenover talen: enerzijds is er een groeiende genegenheid voor het eigen taalpatrimonium, anderzijds is er die eeuwige dooddoener als zou het erkennen van deze talen een aanslag zijn op de Franse nationale identiteit. Op termijn zal Parijs het pleit verliezen: een nieuwe generatie herontdekt de taal van haar grootouders, Bretoense muziekfestivals schieten als paddenstoelen uit de grond en in (Frans) Baskenland groeide het aantal tweetalige studenten (Euskera/Frans) tot 30 procent.

Een Jong N-VA-afdeling opstarten?

Her en der in Vlaanderen nemen jongeren het initiatief om een Jong N-VA-afdeling te beginnen. Momenteel staat de teller op 58 afdelingen, en er komen er steeds bij. Voorzitter Ben Lambrechts van Jong N-VA Schoten vertelt hoe hij zijn afdeling uit de grond heeft gestampt.

Waarom is er een Jong N-VA-afdeling opgericht in Schoten?

Binnen het bestuur van N-VA Schoten voelden we de noodzaak om met een jongerenwerking te beginnen. We hebben in Schoten immers veel jonge leden. Ik heb het initiatief genomen, omdat ik de enige jongere in het N-VA-bestuur was.

Welke stappen heb je dan ondernomen?

Ik ben begonnen met verschillende jongeren aan te spreken, om te horen of er voldoende interesse was. Toen ik voldoende steun had, contacteerde ik het secretariaat van Jong N-VA. Zij hielpen onder meer met de uitnodiging voor een eerste ledenvergadering. Daar is toen veel volk op af gekomen. Ook nationaal voorzitter Kim Van Cauteren was aanwezig om een oogje in het zeil te houden bij de stemverrichtingen en om tips te geven aan onze nieuwe afdeling.

Jong N-VA Schoten heeft nu een bestuur van tien mensen. We hebben allerlei plannen voor activiteiten. We volgen ook de jeugdraad en gaan binnenkort een gemeenteraad bijwonen om te zien hoe dat er aan toe gaat. We hebben nog veel ideeën om nog lange tijd bezig te blijven!

Eerste hulp voor nieuwe afdelingen

Wil je zelf een afdeling beginnen? Doe dan zoals Ben heeft gedaan. Het secretariaat van Jong N-VA staat altijd klaar om je met raad en daad bij te staan. Je kan er de praktische handleiding voor lokale afdelingen opvragen. Ook als je nog bijkomende vragen hebt, kan je voor ondersteuning terecht op het secretariaat of bij je Provinciale Coördinator.

Secretariaat Jong N-VA

jong@n-va.be - t. 02 217 15 67

Provinciale Coördinatoren:

- **Antwerpen:** Ive De Beckker - ive.debeckker@jongnva.be
- **Limburg:** Andy Pieters - andy.pieters@jongnva.be
- **Oost-Vlaanderen:** Matthijs Pietrala - matthijs.pietrala@jongnva.be
- **Vlaams-Brabant en Brussel:** Arnout Coel - arnout.coel@jongnva.be
- **West-Vlaanderen:** Martijn Rogiers - martijn.rogiers@jongnva.be

Einstein of Frankenstein?

Het Jong N-VA-congres over Wetenschap, Innovatie en Ethiek komt heel dichtbij. Als je op 26 november mee wil debatteren over ggo's, innovatie, privacy, gaming of stamcelonderzoek, dan is het hoog tijd om je in te schrijven. Surf naar www.jongnva.be/congres, kies je thema en schrijf je in!

Intellectuele eigendom

De leden van Jong N-VA hebben de voorbije maanden hard gewerkt aan een lijvige nota over intellectuele eigendom.

Jong N-VA sprak zich onder meer uit tegen het retroactief verlengen van de copyrighttermijn en wil de termijnen terugbrengen tot 15 jaar, maximaal eenmaal verlengbaar met 15 jaar. Over de collectieve inning van auteursrecht en de billijke vergoeding vraagt Jong N-VA een grotere transparantie. Die moet vermijden dat bijvoorbeeld SABAM rechten int van artiesten die niet bij haar zijn aangesloten.

De uitgebreide nota kan je nalezen op www.jongnva.be/dossiers.

10 jaar N-VA

Hét kippenvelmoment: de verkiezingsoverwinning van 2009

Het succes voor de Vlaamse, hoofdstedelijke en Europese verkiezingen kozen de bezoekers van de N-VA-website en -facebookpagina als hét kippenvelmoment in 10 jaar N-VA.

Toen zondagavond 7 juni 2009 - omstreeks kwart voor zeven - partijvoorzitter Bart De Wever en de lijsttrekkers het podium van de Brusselse zaal Claridge beklommen voor een overwinningsspeech, was de sfeer bij de aanwezige kaderleden euforisch. Heel tv-kijkend Vlaanderen kon live meegenieten van het overwinningsestje. Het resultaat mocht er dan ook zijn: meer dan een half miljoen kiezers stuurden 16 N-VA'ers naar het Vlaams Parlement, Frieda Brepoels naar het Europese en Paul De Ridder naar

het hoofdstedelijk parlement.

De euforie volgde na een namiddag van opluchting en verrassing. Opluchting omdat de N-VA na de kartelbreuk met CD&V in september 2008 nog maar voor de tweede

keer zelfstandig deelnam aan de verkiezingen. In 2003 hadden de paars-groene kiesdrempels roet in het eten gestrooid. Ondanks de geoliede campagne bleven die herinnering én het onvoorspelbare effect van de economische crisis zorgen baren.

Verrassing ook omdat de N-VA het nog beter deed dan de peilingen die 10 procent voorspelden.

Post-electoraal onderzoek van studie bureau TNS wees die zomer van 2009 uit dat er nog meer groei potentieel was. Een jaar later bleek dat te kloppen.

MEERWAARDE

Ontdek of herontdek je roots in 2012

Wist je dat elke arbeider in de 19de eeuw altijd zijn werkmansboekje bij zich moest hebben? Dat Jommeke een kommetje onder zijn linkeroor hield als de dokter zijn rechteroer wou uitspuiten? Een geroutineerde Roetslezer kent dit soort weetjes!

De ene week lees je over Paul van Steenberge, de brouwende prof van Ertvelde, en een week later sprint je mee met Poeske Scherens in Leuven. Met zijn originele vormgeving en praktische formaat is de Roets

een heuse traditie geworden. Ook in de editie 2012 van Vlaanderens luchtige, historische en functionele kalender zitten weer heel wat verrassende ontdekkingen of herontdekkingen.

De Roets 2012 Historische weekkalender. 16,95 euro inclusief verzendingskosten. Meer info en/of bestellen: www.roetsinfo.eu

5 x gratis

'Wij willen Willem weg, wil Willem wijzer worden, wij willen Willem weer'. **Wie is die bewuste Willem?** Wij schenken de Roets 2012 aan vijf lezers die het antwoord kennen op die vraag. Stuur uw antwoord voor 1 december naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

De winnaars van het boek 'Sisyphus verliefd' zijn: J. Caudron (Erpe-Mere), R. Defour (Sint-Eloois-Winkel), Karel Deprez (Ingelmunster), W. Van Lysebeth (Buggenhout), K. Verbeeck (Schoten).

10 jaar N-VA Mechelen

Op vrijdag 14 oktober vierde N-VA Mechelen haar tienjarig bestaan met een groots opgezette receptie in het stadhuis van Mechelen.

Europees Parlementslid Frieda Brepoels, Antwerps gedeputeerde Bart De Nijn en Vlaams Volksvertegenwoordiger Marc Hendrickx brachten er samen met een doedelzakspeler en presentatrice Connie Neefs de schwung in. Aansluitend was er nog een vriendenmaal met muzikaal optreden van Connie Neefs.

© Mark Van Nullem

50 jaar VU/N-VA in Dessel

In Dessel vierde men niet enkel tien jaar N-VA, maar ook vijftig jaar Vlaams-nationalisme in de gemeentepolitiek.

In de Kempense gemeente Dessel startten Vlaams-nationalisten in 1961 als de partij 'Gemeentebelangen'. Bij de vol-

gende verkiezingen werd dat de Volksunie, waarna men noodgedwongen even moest overstappen op VU-ID. Sinds 10 januari 2002 spreekt men in Dessel van de N-VA.

Het jubileum werd gevierd met een academische feestzitting die werd opgeluisterd met zang en muziek van Barbara en Maarten Rommes en een zangavond. N-VA Dessel zette bovendien iedereen in de bloemetjes die in de geschiedenis van de afdeling een belangrijke rol heeft gespeeld.

© Eup. Moyraert

N-VA Schelle en N-VA Hemiksem wuiven elkaar uit

Net voor de start van weg- en rioleringswerken op de baan die Schelle en Hemiksem met elkaar verbindt, hielden beide N-VA-afdelingen een ludieke actie. Omdat ze nu een omleiding van negen kilometer moeten volgen om hun buurtgemeente te bereiken, wuifden beide afdelingen elkaar bij wijze van protest symbolisch uit op de gemeentegrens.

 www.n-va.be/schelle

© N-VA

N-VA Boutersem telt af

Exact één jaar voor de lokale verkiezingen van 2012 plaatste N-VA Boutersem een 'aftelbord'. Zo kunnen alle inwoners mee aftellen tot 14 oktober 2012, de dag dat ze de kans krijgen om voor een nieuw beleid te kiezen. N-VA Boutersem wil met deze actie de inwoners hoop geven. Hoop op een nieuw en beter beleid.

© N-VA

 www.n-va.be/boutersem

N-VA Alken geeft bloed

De nieuwe campagne van het Rode Kruis wil onder het motto 'Bloed geven doet leven' mensen aansporen om bloed te geven. Daarom deed N-VA Alken een oproep aan alle Alkenaren om samen bloed te doneren. De bestuursleden van N-VA Alken gaf zelf het goede voorbeeld. Zo willen ze het belang van bloed geven in de kijker zetten, want dit kan niet genoeg gebeuren.

 www.n-va.be/alken

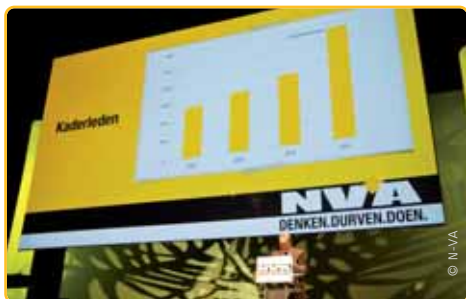

© N-VA

N-VA blijft Vlaanderen geel kleuren!

Zoals u elders in dit magazine al kon lezen, doen onze lokale afdelingen het goed. De laatste jaren en maanden werd er hard gewerkt om in 2012 in zoveel mogelijk steden en gemeenten over een N-VA-afdeling te beschikken.

In 2008 waren er 173 actieve N-VA-afdelingen. Eind 2011 hebben we in al 283 steden, gemeenten en districten een actieve of startende N-VA-afdeling. Op minder dan vier jaar tijd zijn er dus 110 nieuwe afdelingen bijgekomen. Ook het aantal leden dat een bestuursfunctie opneemt, steeg de laatste jaren enorm. In 2008 waren dat er nog ongeveer 1 350. Vandaag tellen we 2 850 kaderleden. Dat is meer dan een verdubbeling!

Het aantal N-VA-kaderleden verdubbelde op vier jaar tijd.

2008

Op minder dan vier jaar tijd kwamen er 110 N-VA-afdelingen bij: van 173 in 2008 tot 283 in 2011.

2011

Meer dan 5 miljoen

Van 1 januari 2011 tot en met oktober 2011 verdeelden alle afdelingen samen 501 huis-aan-huisbladen met een totale oplage van 5 392 499 exemplaren. Dat is na 10 maanden al meer dan een verdubbeling in vergelijking met het volledige vorige jaar. Ook online zijn de afdelingen actief: al 210 afdelingen hebben een eigen webstek. Tientallen andere zijn nog in aanmaak.

Startschot inhoudelijk TRAJECT 2012

Op zondag 16 oktober verzamelden meer dan 1 200 N-VA-bestuursleden in de Brabantse Haasrode (Leuven) voor het startschot van het inhoudelijk TRAJECT 2012. Met filmpjes over 'het leven zoals het is in Vlaanderen' en toespraken van onze kopstukken presenteerde de N-VA de krachtlijnen van haar visie op lokaal beleid. U kunt deze ook zelf nalezen op bladzijde 8 van dit magazine. Alle N-VA-afdelingen zullen ongetwijfeld goed voorbereid aan de start komen!

Inhoudelijk TRAJECT 2012 - Halte 3

Op 17 december vindt in Antwerpen onze derde halte in het inhoudelijk TRAJECT 2012 plaats. Alle afdelingen ontvangen tijdig een uitnodiging. Zij bepalen intern wie ze afvaardigen. De inhoudelijke haltes geven afdelingen de nodige inspiratie om binnen één jaar met een sterk programma naar de kiezer te trekken. Tijdens deze derde halte komen de thema's sociaal weefsel, gezinsbeleid, jeugd en onderwijs aan bod.

De N-VA gaat vreemd

Een N-VA-delegatie met voorzitter Bart De Wever, ondervoorzitter Ben Weyts en fractievoorzitters Liesbeth Homans en Jan Jambon was eind oktober aanwezig op het congres van de SNP, de Schotse regeringspartij 'Scottish National Party'.

Bart De Wever gaf er een lezing over hoe Europese landen via verschillende wegen tot soevereine staten zijn gegroeid. Zoals Frankrijk, dat eerst een staat was zonder een natie te zijn, of zoals Duitsland. Dat was eerst een natie en pas daarna groeide daaruit een staat. De Schotse minister-president Alex Salmond van SNP hield zelf een vurig pleidooi voor Schotse onafhankelijkheid. Nog deze regeerperiode wil Salmond de Schotten laten stemmen over onafhankelijkheid.

Zuiddag-student Simon Grymonprez

© NVA

Zuiddag is een project van Vlaamse en Brusselse scholen. Leerlingen uit het hoger secundair onderwijs kunnen zo een dagje meedraaien in een bedrijf of organisatie. Hun loon (40 euro) schenken ze aan leeftijdsgenoten uit het Zuiden. Het N-VA-secretariaat nam Simon Grymonprez uit Brugge een dagje 'in dienst' op 20 oktober.

5.45 uur: Zo vroeg opstaan op een gewone schooldag is niet altijd even leuk, maar wél als er een bezoek aan het Vlaams Parlement, het federaal parlement én het partijsecretariaat van de N-VA op het programma staat. Dus fiets ik met veel plezier naar het station, waar ik de trein richting Brussel neem. Vandaag is het Zuiddag en zoals duizenden andere jongeren ga ik vandaag een dag werken. Het loon van 40 euro dat we hiervoor ontvangen, staan we af aan leeftijdsgenoten in Tanzania.

9.00 uur: Ik bel aan bij het partijsecretariaat van de N-VA in de Koningsstraat in Brussel. Ik word verwelkomd door Xavier van het team communicatie. Hij zal me vandaag begeleiden.

9.30 uur: Na een korte introductie stappen we naar het Vlaams Parlement, dat vlakbij ligt. We bezoeken er de N-VA-fractie. Ik krijg een boeiende uitleg van een van de fractiemedewerkers over het werk dat zij doen. De fractie-secretaris legt me nadien haarfijn de werking van de partijfractie uit.

10.30 uur: Ik krijg een uitgebreide rondleiding in de moderne gebouwen van het Vlaams Parlement. We sprin-

gen binnen in een commissievergadering over onderwijs en we bezoeken ook het halfrond. Dat is leeg, want op donderdag is er geen plenaire zitting. Ik maak van de gelegenheid gebruik om even op de stoel van Bart De Wever te gaan zitten.

12.00 uur: Samen met het team communicatie doe ik mee aan een brainstorm over Music For Life. Net zoals vorig jaar met de frietkotactie wil de N-VA ook dit jaar haar steentje bijdragen. We zoeken een originele invalshoek. Er is geen gebrek aan leuke en soms hilarische voorstellen.

13.30 uur: Ik krijg een rondleiding op het partijsecretariaat en de studiedienst. Daarna gaat het richting federaal parlement. In de publiekstribune van de Kamer volgen we de plenaire vergadering over Dexia. Het valt mij op dat de fractie van de N-VA haast voltallig is, in tegenstelling tot de andere partijen. Ook het geroezemoes onder de volksvertegenwoordigers verbaast mij. Maar het vraag- en antwoordspel tussen de oppositie, de meerderheid en de ministers over de Dexia-kwestie is uitermate boeiend. Er wordt scherp gedebatteerd.

15.00 uur: Ik vraag me af waarom sommige politici na hun interpellatie of parlementaire vraag bijna meteen het halfrond verlaten. Dat blijkt omwille van de pers te zijn. Beneden in de perszaal staan de tv-ploegen klaar om de hoofdrolspelers live aan het woord te laten in uitzendingen zoals Villa Politica.

16.00 uur: Het is tijd om terug te keren en deze boeiende dag af te sluiten. Bedankt Zuiddag, bedankt N-VA!

‘Je ne serai jamais ta Parisienne’

De belangrijkheid van het identiteitsdebat is af te meten aan de heftige discussies die daarover worden gevoerd. In binnen- én in buitenland.

“Het liberalisme sluit de mens niet op in één identiteit of één gemeenschap zoals nationalisten doen.” Het is maar één zin uit ‘Liberalen gruwen van nationalisme’ (*De Standaard*, 10/10/11), waarmee Open-Vld’er Mathias De Clercq zijn gal op het nationalisme spuit. “Liberalen zijn voor individualisme en het absolute recht op zelfbeschikking, nationalisten daarentegen leggen een identiteit op aan anderen.” Om zijn stelling te staven, citeert de heer De Clercq een haast oneindig aantal auteurs, alsof hij niet zelf bij machte is zijn kwaadheid te argumenteren.

Wat zit de jonge Gentse politicus dwars om de nationalist in het algemeen en de N-VA in het bijzonder zo hooggestemd te verduivelen? Wellicht omdat hij, als kleinzoon van een onlangs overleden liberaal boegbeeld, machteloos moet ondergaan hoe het eigentijdse Vlaams-nationalisme de bevolking - meer dan welke andere politieke stroming ook - weet te bekoren. De Clercq zweert bij het individualisme, het recht om in alles zelf te beslissen. Nationalisten daarentegen kiezen voor gemeenschap, de haven waar eenieder kind aan huis is. En om ook maar eens een auteur te citeren: “Het individu heeft slechts macht en betekenis, in zoverre het ophoudt individu te zijn.” (George Orwell)

Elk volk heeft zijn identiteit, zij zit in de ziel van allen die lidmaat zijn. “Om die ziel wordt gestreden”, zoals Bart De Wever het ooit uitdrukte. De quote diende recent als uitgangspunt van een studie getiteld ‘De politieke strijd van de N-VA voor de Vlaamse identiteit’ (www.kifkif.be). Het debat is dus op alle fronten open.

De geschiedenis staat bol van pogingen om de identiteit van volkeren te vernietigen en ze een andere op te dringen. Vlaanderen ont-snapte ei zo na aan een dergelijke catastrofe. Prof. Robert Senelle herinnerde er onlangs aan: “De Belgische unitaire staat van 1830 had de uitroeiing van de Nederlandse taal - die in 1831 officieel werd afgeschaft - en van de Vlaamse cultuur tot doel.” (www.knack.be/vrije-tribunes)

De ambitieuze poging van president Sarkozy om in Frankrijk een identiteitsdebat op gang te trekken, ressorteerde geen succes. Wellicht omdat zijn uitgangspunt fout was gesteld. In *Le Monde* (8/12/09), waar hij zijn bedoelingen uiteenzette, heette het: “De

nationale identiteit is tegengif tegen stammenstrijd en communautarisering. Daarom wil ik een groot debat over de nationale identiteit.” Meteen bleek dat de bedoeling van Sarkozy niet weinig achterbaks was. De man hoopte de agitatie van vooral migrantenjongeren in de Franse banlieue te pareren door ze de Franse staatsnationaliteit op te solferen. Dat zou dan van kleins af moeten door een schoolse morgengroet aan de vlag en het verplicht zingen van *La Marseillaise*. Zo zouden ook de jongste migrantenkinderen echte Fransen (moeten) worden.

Het achterbakse van het presidentiële voorstel was er echter ook op gericht om het identiteitsgevoel (‘stammenstrijd en communautarisering’) in de regio’s van Frankrijk te fnuiken. Op dat vlak zet Sarkozy de beproefde Jacobijnse traditie van de ene en ondeelbare republiek verder. Zo publiceerde WikiLeaks een telex van de

Amerikaanse ambassadeur in Parijs. Daarin staat te lezen dat Michel Rocard (PS), eerste minister onder Mitterand, hem toevertrouwdde hoe Frankrijk is kunnen ontstaan. “Frankrijk creëerde zichzelf door vijf culturen te vernietigen: de Bretoense, de Occitaanse, de Elzasaanse, de Corsicaanse, de Vlaamse.” Hoe deze moord gebeurde, wordt haarfijn uitgelegd door Graham Rob in zijn schitterend boek *De ontdekking van Frankrijk* (uitg. Atlas, 2009).

Daar waar in België de poging om de Vlaamse cultuur te vernietigen mislukte, klampen Vlamingen, Occitanen, Elzassers, Bretoenen, Basken, Corsicanen in Frankrijk zich moedig vast aan hún identiteit. Twee uit vele voorbeelden:

1. *Se canto*, een troubadours niemendalletje uit de 14de eeuw, groeide uit tot een onverwoestbare Occitaanse hymne. Het klinkt sinds eeuwen door heel Occitanië tot vandaag, onder meer op de voetbal- en rugbyvelden. Een misnoegd parlementslid uit Languedoc durft het al eens aanheffen in volle Assemblée Nationale (zie YouTube)!

2. In Bretagne koppelt Nolwenn Leroy zangtalent aan haar Keltische roots. Desondanks veroverd ze de podia in heel Frankrijk. Ze zingt Bretoens en Gaelic. En Frans, want Nolwenn is een gegeerde gaste in Parijse shows waar ze complexloos haar succesnummer *Je ne serai jamais ta Parisienne* brengt. Daarin zingt ze op besliste toon dat ze als vrouw uit Breizh nooit een Parisienne kan zijn. Zelden zo’n doeltreffende bijdrage aan het identiteitsdebat gehoord!

2. In Bretagne koppelt Nolwenn Leroy zangtalent aan haar Keltische roots. Desondanks veroverd ze de podia in heel Frankrijk. Ze zingt Bretoens en Gaelic. En Frans, want Nolwenn is een gegeerde gaste in Parijse shows waar ze complexloos haar succesnummer *Je ne serai jamais ta Parisienne* brengt. Daarin zingt ze op besliste toon dat ze als vrouw uit Breizh nooit een Parisienne kan zijn. Zelden zo’n doeltreffende bijdrage aan het identiteitsdebat gehoord!

Maurits van Liedekerke

Maurits van Liedekerke was hoofdredacteur van het VU-weekblad *Wij*. Als gastschrijver geeft hij zijn kijk op actualiteit en maatschappij.

Kamerlid

Bert Maertens

1

'Vertel eens iets over jezelf dat enkel de N-VA-leden mogen weten', daagde Karolien Grosemans je uit in het vorige nummer.

Goed geprobeerd, maar mijn antwoord is dat ik Karolien een heel toffe madam vond ... tot ze me deze vervelende vraag stelde (lacht).

2

Hoe heb jij in 2010 de overstap ervaren van het kabinet van Geert Bourgeois naar de Kamer van Volksvertegenwoordigers?

Het was een groot voordeel dat ik door mijn zes jaar kabinetservaring de werking van de politiek al goed kende. Toch is er een groot verschil tussen de Kamer en het Vlaams Parlement, dat ik toen van dichtbij kon volgen. En dan spreek ik lang niet alleen over de erbarmelijke zitbanken die wij hebben in het halfroond. In de Kamer is het bijvoorbeeld niet mogelijk om je in de commissie te mengen in een discussie tussen een minister en een collega-parlementslid. Dat houdt een goed debat tegen, vind ik. Plezant is dan weer wel dat de plenaire debatten in de Kamer meestal feller zijn dan aan de overkant van de straat. Dat komt uiteraard door de communautaire tegenstellingen die je federaal voortdurend hebt. Ik nam me bij mijn eedaflegging voor om het eerste jaar vooral te luisteren, te leren en te studeren. Maar ik ben blij dat ik er toch af en toe in geslaagd ben om een dossier in beeld te brengen. Nu hoop ik die actieradius uiteraard nog wat te kunnen vergroten.

3

In welke dossiers wil jij je de komende maanden en jaren nog vastbijten?

Ik ben lid van de commissie Landsverdediging en zal me dus ook in de toekomst verder verdiepen in defensiedossiers. Ons vernieuwend idee over de oprichting van een Benelux-leger zal ik in het parlement blijven promoten. We werken bijvoorbeeld ook aan een nieuw loopbaanconcept voor militairen om zo te komen tot een klein maar jong en operationeel leger.

4

Naast wie zou je graag zitten tijdens een lange vliegtuigreis?

Naast de Vlaamse actrice Hilde De Baerdemaeker. Daar heb ik altijd al een ongelofelijke boon voor gehad!

5

Welke vraag zou je willen stellen aan Vlaams Parlementslid Marc Hendrickx, die wij volgende keer vijf vragen voorleggen?

Ik vind het zelf zeer belangrijk om, behalve mijn gezin, naast de politiek nog andere uitlaatkleppen te hebben in mijn leven, zoals mijn wekelijkse voetbalmatch met de *Rotte Kiwi's*. Marc, wat zijn jouw passies buiten de politiek?

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
november 2011

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:
Nele Hiers.

Medewerkers:
Mariam Al Merrouni, Arnout De Cuyper,
Ellen Devriendt, Hans Govaerts,
Xavier Lesenne, Wouter Patho,
Tinne Stukkens, Anneleen Van Bossuyt,
Maurits van Liedekerke, Erwin Verbeken.

Directeur:
Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorkaft: © Miel Pieters
Foto's onderaan voorkaft:
© N-VA - © Dreamstime - © N-VA
Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-post: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
10 november 2011.

Wenst u onze wekelijkse digitale
niewsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws/inschrijven